

34

rimū pferim⁹: xp̄z mortī ad
dicimus quantū ī nobis est.
Unde q̄ detestabile sit istō
crimē Iſid. in li. de sūmo bo-
no sic dicit: Testis falsū dic⁹
tribus personis ē obnoxius.
Primo deo quē: periurādo
p̄tēnit. Consequēter iudici:
quē mētiendo fallit. Postre-
mo innocētī: quē falso testi-
monio ledit. Secundū est q̄
nos discam⁹ falsas icrimina-
tiones si nobis inferant⁹ amo-
re dei patientē sustinere: sicut
xp̄s p̄ nobis ad omēs f̄las i-
criminations simplr tacuit.
Et ipse discipulos suos factu-
ros h̄ ipm docuerat dicens.
Mat. v: Beati eritis cū ma-
ledixerint vob homines ⁊ p̄-
secuti vos fuerint et dixerit
omne malū aduersū vos mē-
tientes p̄pter me ⁊c. Tertiū
ē vt nos fallacias studeam⁹
q̄tū cū deo possumus decli-
nare. Ad hoc ei dñs nr susti-
nuit testes falsos vt nos ab
eis eriperet: sicut ⁊ mortē susti-
nuit vt nos a morte liberar⁹
Conformatio. Ad cō-
formandū se isti articulo gra-
tias homo referat xp̄o q̄ fal-
sos testes contra se admisit:
vt nos veritate fulciret. Et
aliter ⁊c.

Theorema.
Esu qui blas-
phemie crimen tibi fal-
se imponi pertulisti cu-
stodi mēne vnq̄ nomē
tuum per me verbo vel
facto blasphemet: nec
maledictū aut blasphe-
mia per os meū contra
aliquēz proferat. Deci-
mus quart⁹ articulus.

Clarus decimus
q̄ articulus est blasphe-
mie falsa impositio.
Videns enīz p̄nceps sacer-
dotum q̄ testimonia produ-
cta p̄tra Iesum nō sufficie-
bant ad eius damnationēz.
Perturbat⁹ qz nō iueniebat
calūnie locum: surgēs in me-
dio dixit ad iesū: Nō respō-
des quicq̄ ad ea que obijci-
unt tibi ab his? Ipse autem
tacebat. Et rursus princeps
sacerdotū ait illi: Adiuro te
per deum viuuz: vt dicas no-
bis si tu es christus filius dei
b̄ndicti. Ait illi Iesus: Tu
diristi. Quia ego sum. Ve-
rū tamē dico: vob videbitis
filīū homis. s. in die iudicij:
c iij